

[Jensen (Aale).]

skelige Tider, og som kan være til Gavn for disse enkelte og derved til Gavn for hele Samfundet.

Der er en Kategori af Landejendomme, som jeg synes har Krav paa Statens særlige Bevaagenhed, nemlig Statshusmandsbrugene. De Statshusmænd, som har faaet Ejendomme under Højkonjunkturerne saavel efter den ene som efter den anden Lov, er vanskeligt stillede nu, og her staaer jo Staten direkte som Kreditor. Derfor synes det mig, at Staten maa vise sin Velvillie overfor dem og derved vise andre Kreditorer et godt Eksempel. Efter hvad jeg har forstaaet ved at læse Forhandlingerne i Folketinget og ved at tale med de enkelte Udvalgsmedlemmer, som har haft med Sagen at gøre, ligger det vistnok saaledes, at den højtærede Minister vil give et vist Moratorium for Renteudbetalingerne. Man vil undersøge hvert enkelt Tilfælde for sig, og saa vil man give Henstand med Renten i kortere eller længere Tid. Men her vil jeg gerne vide, om det kun er at forstaa saaledes, at man giver Henstand med Terminsydelsen fra Termin til Termin, uden at der bliver Lejlighed til Afbetaling over et længere Aaremaal. Hvis det er Tilfældet, er det ikke saa godt. Det vilde være langt, langt bedre, om der paa en eller anden Maade blev ydet et Laan, i Stedet for at man stadig væk skal være de 2—3—4—5 Terminer bagefter. Det vil en saadan vanskeligt stillet Husmand næsten ikke kunne slæbe rundt med. Hvis det Forslag, vi her behandler, bliver ophøjet til Lov, kan Husmændene dog saavel som andre udnytte Loven, og det kan maaske hjælpe dem til at faa deres private Gæld nedskrevet ganske betydeligt, hvilket ogsaa vil lette Forholdene noget for dem.

Jeg vil i samme Forbindelse gerne spørge, om der er noget i Vejen for — jeg antager det ikke, men jeg vil dog gerne have det bekræftet —, at den enkelte kan udnytte begge Love. Jeg ved vel, at Statshusmændene ikke falder ind under denne, men under en anden Lov om Drifts-laan, men hvis de kan komme ind under to Laanelove, vil det lette deres Forhold ikke saa ganske lidt, og jeg vil gerne have bekræftet, om det er rigtigt.

Jeg skal ikke give Anledning til nogen større Debat om Lovforslaget. Jeg vil nøjes med at sige, som jeg allerede har sagt, at jeg hilser det med Tilfredshed. Selv om jeg kunde have ønsket det meget videregaaende, haaber jeg alligevel, at Lov-

forslaget, naar det ophøjes til Lov, vil vise sig at være brugbart og at virke efter sin Hensigt.

Inden jeg forlader dette Emne, vil jeg dog gerne sige, at det bedrøver mig, at den højtærede Landbrugsminister ikke har været villig til at gaa ind i en Forhandling om at lette Vilkaarene for Oprettelse af nye Statshusmandsbrug. Hvis vi gjorde dette, vilde der komme mange flere i Arbejde, og vi vilde faa Jorden bedre udnyttet. Det, det kommer an paa i den Tid, vi lever i, er jo i første Række at faa saa mange som muligt af de ulykkelige arbejdsløse, vi har rundt omkring i vort Land, i Beskæftigelse. Det, der foreslaas her, er uhyre vigtigt og kan ogsaa indirekte hjælpe til at formindske Arbejdsløsheden, men det kan ikke hjælpe saa direkte, som vi vilde kunne ved at gøre Adgangen til Statshusmandsbrugene lettere ved ikke at stille saa strenge Krav til de vordende Husmænd, som man har gjort hidtil. Jeg synes, man skulde lade saa mange komme til, som er kvalificerede, og lade dem komme til paa rimelige Vilkaar. Men ved kvalificeret forstaaer jeg ikke saa absolut det, at de skal have det bestemte Beløb, der hidtil er krævet; nej, til at være kvalificeret mener jeg der kun behøves dette, at man har vist sig at være dygtig Landmand, paalidelig og solid; saa har vi Eksempler paa, at man godt har kunnet klare sig paa et Statshusmandsbrug, selv om man ikke har haft de Midler, der nu er foreskrevet i Loven. Men saa vidt jeg har forstaaet, har det ikke været muligt at faa den højtærede Minister til at gaa ind paa en saadan Tankegang, og det kan jeg for mit Vedkommende kun beklage. Jeg synes, det er meget vigtigt at faa saa mange som muligt beskæftiget, og det er jo ikke alene dem, som faar Brugene, der kommer i Beskæftigelse, men Oprettelsen af Husmandsbrug giver ogsaa Beskæftigelse til mange, mange andre. Men det er jo ikke det, der har den højtærede Ministers særlige Interesse; hans Interesser ligger særlig paa andre Omraader, og naar disse Interesser da i nogen Maade kan falde sammen med vore, kan vi naturligvis kun hilse det med Tilfredshed.

Jeg skal med disse Ord anbefale det første Lovforslag til hurtig Fremme.

Det andet Forslag, om Drifts-laane-foreninger for Ejere og Brugere af Landejendomme, kan jeg ogsaa give min Anbefaling. Det er jo i Virkeligheden noget i Lighed med, hvad vi havde ved Aarhun-